

ارزیابی و تحلیل وضعیت آسایش حرارتی فضای باز محلات مسکونی با استفاده از شاخصه‌های حرارتی*

(نمونه موردی: محلات منتخب شهر اصفهان)

Assessment and Analysis of the Thermal Comfort Conditions in Open Spaces of Residential Neighborhoods Using Thermal Indicators (Case Study: Neighborhoods of Isfahan City)

فاطمه السادات مجیدی^۱، شاهین حیدری^۲ (نویسنده مسئول)، محمود قلعه نویی^۳

مریم قاسمی سیجانی^۴

تاریخ ارسال:	تاریخ بازنگری:	تاریخ پذیرش:	تاریخ انتشار آنلاین:
۱۳۹۷/۰۶/۱۴	۱۳۹۷/۰۸/۲۹	۱۳۹۷/۱۰/۰۵	۱۳۹۸/۱۱/۲۹

چکیده

فضاهای باز شهری برای افزایش کیفیت، باید دارای شرایط آسایش از جمله آسایش حرارتی باشند و گرنه به فضاهایی مرده و فاقد سرزندگی تبدیل می‌شوند. بنابراین پژوهش حاضر به تحلیل شرایط آسایش حرارتی فضاهای باز محلات مسکونی با استفاده از سه شاخصه حرارتی دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر در دو فصل زمستان و تابستان می‌پردازد. در این مقاله چهار محله علی قلی آقا، جلفا، مرداوچ و دشتستان در شهر اصفهان مورد مطالعه و تحلیل میدانی قرار گرفته‌اند. روش تحقیق مورد استفاده در مقاله حاضر، پژوهش موردی است که در آن به ارزیابی میدانی متغیرهای محیطی و شخصی با حجم نمونه هشتصد نفر پرداخته است. همچنین در این پژوهش جهت محاسبه شاخصه‌ها از مدل ریمن، به عنوان نرم افزار کاربردی محاسبه گر استفاده شده است. این نرم افزار با استفاده از داده‌های اقلیمی، مشخصات شخصی، نرخ فعالیت و نرخ لباس و اطلاعاتی همچون طول و عرض جغرافیایی، ارتفاع از سطح دریا، میزان ابرناکی و غیره شاخصه‌های منتخب را محاسبه کرده و سپس نتایج با استانداردهای موجود مقایسه شده‌اند. پس از آن جهت اعتبارسنجی داده‌ها و مقایسه شاخصه‌های حرارتی با نتایج بررسی‌های میدانی، دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران نیز به دست آمده است. در نهایت، وضعیت آسایش حرارتی محلات منتخب بر اساس شاخصه‌های فوق در دو فصل سرد و گرم و به تفکیک محلات مورد مطالعه ارائه شده و شاخصه‌های معتبر جهت ارزیابی آسایش حرارتی در فضاهای باز شهر اصفهان معرفی شدند.

واژه‌های کلیدی:

شرایط آسایش حرارتی، فضای باز محلات مسکونی، دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک، پیش بینی متوسط نظر.

۱. دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران. (f.s.majidi@khuisf.ac.ir)

۲. استاد، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران. (shheidari@ut.ac.ir)

۳. دانشیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران. (m.ghalehnoee@yahoo.com)

۴. استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران. (mghasemi@khuisf.ac.ir)

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری نگارنده اول با عنوان: "ارائه مدل آسایش حرارتی در فضای باز عمومی محلات مسکونی با تکیه بر نظریه سازگاری (نمونه موردی: محلات منتخب جدید و قدیم شهر اصفهان)" می‌باشد که به راهنمایی نگارندگان دوم و سوم و مشاوره نگارنده چهارم انجام شده است.

۱- مقدمه

"آسایش" یک نیاز اصلی محسوب شده و بدون آن نمی توان تصور نمود که نیازهای دیگر مرتفع شود. نیاز به غذا، آب، سایبانی برای پناه بردن از عوامل مختلف، یا مکانی برای استراحت کردن (Chappells and Shove, 2004, 3). رسیدن به شرایط آسایش، مبحث جامع و پیچیده ای است که برای رسیدن به آن باید همه عوامل موثر را در حد مطلوب نگه داشت. آسایش مورد نظر در این تحقیق، از نوع آسایش حرارتی است. آسایش حرارتی یکی از عوامل مهمی است که باید در فرآیند طراحی فضاهای باز شهری در نظر گرفته شود. بر همین اساس، یکی از مهم ترین ابعاد، پیرامون خلق فضای مطلوب، طراحی فضاهای باز در شهرها و محلات مسکونی با هدف تامین آسایش شهروندان و همچنین توجه به کیفیت این فضاهاست (ضرابیان، ۱۳۸۹، ۱). کیفیت استفاده از فضاهای باز شهری به عوامل مختلفی وابسته است؛ که در میان این عوامل، آسایش حرارتی از اهمیت خاصی برخوردار است. فضای باز عمومی که نتواند شرایط آسایش کاربران را فراهم کند، کمتر استفاده شده و حتی از آن اجتناب می شود (Lenzholzer, 2012, 39).

از آنجا که در گذشته محلات نقش گسترده و عمده ای در شکل دهی تعاملات اجتماعی ایفا می کردند، امروزه نیز می توان با خلق و تامین آسایش در فضاهای باز در محلات مسکونی، ساکنین را به سمت این فضاها سوق داد تا همراه با تقویت کنش و تعاملات اجتماعی، احساس تعلق بیشتری به محله خود پیدا کنند (قنبران و جعفری، ۱۳۹۳، ۵۹). همچنین بسیاری از فعالیت های مردم در فضاهای باز، در فصول مناسب سال صورت می گیرد. حال آن که در اوقات گرم به ویژه در اقلیم گرم و خشک، مردم از این امکان نمی توانند استفاده کنند. تابش مستقیم آفتاب و دمای شدید هوا باعث می شود که مردم بهره کمتری از فضاهای شهری ببرند. آن ها ترجیح می دهند به درون بناها پناه برده تا به آسایش حرارتی برسند. اگر معماران، برنامه ریزان و طراحان شهری این مسئله را مورد توجه قرار دهند، می توانند استفاده کاربران از فضاهای شهری را افزایش داده و شادابی و سرزندگی را برای شهر به ارمغان آورند (حیدری، ۱۳۹۱، ۳۸).

در این راستا تامین آسایش در فضاهای باز بیش از فضاهای بسته وابسته به شناخت شرایط اقلیمی و محیطی است؛ زیرا در فضاهای داخلی با استفاده از تجهیزات مکانیکی گرمایش و سرمایش می توان به طور مصنوعی و قابل کنترل شرایط آسایش را فراهم نمود ولی در فضاهای باز چنین امکاناتی وجود ندارد (امین دلدار، ۱۳۹۲). همچنین آسایش

حرارتی در فضای بیرونی علاوه بر شرایط اقلیمی، متاثر از محیط ساخته شده اطراف، پوشش سطح زمین، تبخیر و تعرق گیاهان و سایه ایجاد شده توسط عوامل طبیعی و مصنوعی می باشد (محمودی و همکاران، ۱۳۸۹، ۶۰). از طرف دیگر دستیابی به شرایط آسایش در فضاهای باز، زمینه ساز دستیابی به آسایش در فضای داخلی ساختمان ها بوده و همچنین ارتقاء آسایش حرارتی در فضاهای باز شهری تأثیر مستقیم در تبادل انرژی میان محیط و ساختمان داشته و از نظر صرفه جویی در مصرف انرژی، بهبود جنبه های عملکرد ساختمان و نیز دست یابی به فضاهای داخلی مطلوب نقش اساسی را ایفا می کند.

بر همین اساس، ارزیابی و سنجش میزان آسایش، نیازمند شاخصه هایی برای مقایسه با مجموع شرایط اقلیمی حادث بر فرد است. لذا محققان در صدد طراحی مدل ها و شاخصه هایی بوده اند تا بتوانند شرایط آسایش قابل قبول افراد در محیط بیرونی را تخمین بزنند. در واقع استفاده از مدل ها و شاخصه های آسایش به معنی کمی کردن احساس حرارتی افراد است. مباحث آسایشی و شاخصه های آن در قرن اخیر بیشتر بر پایه روش تحلیلی شکل گرفته اند. رویکرد تحلیلی در بررسی آسایش حرارتی اجازه می دهد تا نسبت به پارامترهای محیطی و عوامل انسانی موثر بر آسایش حرارتی و در کنش این عوامل با احساس حرارتی افراد تصویر واضح تری ارائه شود (بقایی، ۱۳۹۳، ۱۱۰).

بنابراین با توجه به اهمیت تامین آسایش حرارتی در فضاهای باز شهری و محله ای، هدف از این پژوهش تحلیل شرایط آسایش حرارتی فضاهای باز محلات مسکونی منتخب در شهر اصفهان با استفاده از شاخصه های حرارتی و آشکار شدن عملکرد و رفتار حرارتی آن ها می باشد.

۲- پیشینه پژوهش

از جمله پژوهش های انجام شده پیرامون آسایش حرارتی در فضاهای باز جهان می توان به پژوهشی با عنوان "خرد اقلیم و آسایش حرارتی در فضاهای باز پیاده روها" که توسط احمد عمر و پاتوین (Ahmed-Ouameur and Potvin, 2007) با هدف بررسی فضاهای مختلف شهری به منظور ارزیابی شرایط آسایش حرارتی در کبک^۱ کانادا بر روی سه فضای باز بوستان، منطقه متراکم تجاری و ناحیه بلند مرتبه شهری انجام شد، نام برد. در این پژوهش شاخص های مورفولوژی شهری از قبیل پستی و بلندی، تخلخل، تراکم ابنیه، فضای سبز و همچنین متغیرهای اقلیمی به منظور محاسبه آسایش حرارتی اندازه گیری و محاسبه گردید. نتایج تحقیق با مقایسه اندازه گیری در سه فضای مذکور نشان داد که با

افزایش تراکم ابنیه، دمای موثر نیز افزایش و با افزایش تراکم فضای سبز، دمای موثر کاهش می‌یابد.

سنای و همکاران (Setaih et al, 2013)، در مقاله‌ای با عنوان "ارزیابی راحتی حرارتی، محیط بیرونی در ریز اقلیم شهری در نواحی گرم و خشک"، به بررسی موردی یک پیاده‌رو در شهر مدینه عربستان پرداختند. هدف این پژوهش یافتن روش‌های دسترس پذیر برای افزایش سطح آسایش حرارتی عابران در فضای باز ریز اقلیم‌های شهری گرم و خشک بود. این تحقیق برای محاسبه آسایش حرارتی از شاخص دمای معادل فیزیولوژیک و برای تحلیل آن از برنامه ریمن استفاده کرده است.

همچنین پنگ و همکارانش (Peng et al, 2015) در مقاله‌ای با عنوان "مدل سازی آسایش حرارتی و بهینه‌سازی محلی استراتژی‌های تجدیدپذیر" و با هدف توسعه مدل هندسی و ریاضی باد و آسایش حرارتی و استفاده از آن‌ها به بررسی اثرات شش استراتژی تجدیدپذیر با مقیاس کوچک در یکی از محلات شهر ووهان^۲ چین پرداختند. در پژوهشی دیگر، میدل و همکاران (Middel et al, 2016)، تاثیر سایه بر آسایش حرارتی بیرونی را در شهر تمپی ایالت آریزونا بررسی کردند. این مقاله تاثیر سایبان‌ها و درختان را بر آسایش حرارتی شهروندان در یک مرکز عابر پیاده در طول دوره یک ساله و در چهار فصل ارزیابی کرده است. نتایج نشان می‌دهد که دامنه راحتی قابل قبول ۱۹/۱ درجه سانتیگراد بوده است. در ادامه گاسپاری و فابری (Gaspari and Fabbri, 2017)، مطالعه‌ای در مورد استفاده از نقشه خرد اقلیم در فضای باز برای طراحی و بازسازی شهری با هدف آزمایش مدل‌سازی میکرومتری یک بخش شهری در یک نسخه آزمایشی با بهره‌گیری از نرم افزار انوی مت انجام دادند.

همچنین طالقانی (Taleghani, 2018)، در پژوهشی با عنوان "آسایش حرارتی در فضای باز با استراتژی‌های متفاوت کاهش گرما"، به بررسی پوشش گیاهی (در قالب پارک‌ها، درختان خیابانی، سقف‌های سبز و دیوارهای سبز) و مواد بسیار بازتابنده (در سقف و سطح زمین) به عنوان رایج‌ترین راهکارها برای بهبود شرایط حرارتی در شهرها پرداخت. مهمترین یافته این پژوهش این است که اگر چه مواد بازتابنده، دمای هوا را در فضاهای باز شهری کاهش می‌دهند، اما آنها تابش خورشید را به سمت عابران پیاده منعکس می‌کنند. بنابراین، پوشش گیاهی انتخاب خوبی برای بهبود آسایش حرارتی در سطح عابر پیاده می‌باشد. پیرامون سابقه مطالعاتی شرایط حرارتی در فضاهای باز کشور ایران به پژوهش‌های زیر می‌توان اشاره کرد:

حیدری (۱۳۹۱) در مقاله‌ای برهم کنش جریان هوا، دما و راحتی در فضاهای باز شهری مورد ارزیابی قرار داده و با بررسی اقلیم گرم و خشک ایران، نقطه مرزی جریان هوا را بیان کرد. این پژوهش با استفاده از روش پژوهش میدانی مستقیم و روش نیکل و همچنین تجزیه و تحلیل نتایج با بهره‌گیری از مقیاس هفتگانه اشتری و مقیاس سه گانه مکین تاثیر به انجام رسیده است. در پژوهشی دیگر، حیدری و منعم (۱۳۹۲)، به ارزیابی شاخص‌های حرارتی در فضای باز پرداخته و سه شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، دمای موثر استاندارد و پیش بینی متوسط نظر را به عنوان متداولترین شاخص‌های ارزیابی آسایش حرارتی در فضای باز معرفی کردند.

ضابطیان و خیرالدین (۱۳۹۵)، در مقاله‌ای به بررسی تطبیقی تجارب در زمینه سازگاری روانی در ادراک آسایش حرارتی در فضاهای عمومی شهری با هدف اصلی بسط مفاهیم و طرح مساله جایگاه و عوامل موثر بر سازگاری روانی در جهت نیل به آسایش حرارتی در فضاهای باز شهری پرداختند. احمدپور کلهرودی و همکاران (۱۳۹۶) نیز در مقاله‌ای با عنوان نقش و تاثیر عناصر طراحی در کیفیت آسایش حرارتی فضاهای باز شهری (بررسی موردی: طراحی پیاده راه طمقاچی‌ها در کاشان)، با هدف بررسی میزان تاثیرگذاری عناصر الحاقی نما، سایبان، پوشش و سطوح آب به عنوان پرکاربردترین ابزار طراحی مؤثر بر کیفیت آسایش حرارتی عابرین پیاده در نواحی گرم و خشک انجام شده است. همچنین ضابطیان و خیرالدین (۱۳۹۷)، در مقاله‌ای به بررسی نقش ادراک آسایش به ویژه آسایش حرارتی در الگوی رفتار شهروندان پرداخته و آن را در دو میدان امام خمینی و امام حسین شهر تهران تحلیل کردند. این مقاله با استفاده از روش پیمایشی و مطالعه تطبیقی در دو فصل سرد و گرم انجام شده و از نرم افزار انوی مت جهت شبیه سازی کمک گرفته شده است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که هر دو میدان دارای شرایط عدم راحتی بوده ولی در مکان اول حضور مردم بیشتر از مکان دوم می‌باشد و مردم بهتر توانسته اند خود را با شرایط عدم آسایش تطبیق دهند.

۳- روش پژوهش

روش تحقیق مورد استفاده در مقاله حاضر، پژوهش موردی است که در آن به بررسی و ارزیابی میدانی متغیرهای محیطی و شخصی در فضای باز چهار محله منتخب می‌پردازد. در این تحقیق، متغیرها با استفاده از اندازه‌گیری، محاسبه و پرسشنامه گردآوری شده‌اند. حجم نمونه نیز شامل ساکنان و کاربران فضاهای باز عمومی محله‌های منتخب بوده که بر اساس روش نیکل، صد پرسشنامه جهت

جهت محاسبه شاخصه‌ها از مدل محاسباتی ریمن^۳، به عنوان نرم افزار کاربردی محاسبه گر، ورژن ۱،۲ استفاده می‌شود. این نرم افزار با استفاده از داده‌های اقلیمی (شامل دمای هوا، رطوبت نسبی، جریان هوا)، مشخصات شخصی (شامل قد، وزن، سن و جنس)، نرخ فعالیت، نرخ لباس و اطلاعاتی همچون طول و عرض جغرافیایی، ارتفاع از سطح دریا، میزان ابرناکی و غیره، ابتدا به محاسبه دمای تابشی و سپس برآورد و محاسبه شاخصه‌های منتخب می‌پردازد.

نظرسنجی صد نفر در هر میدان مورد مطالعه در نظر گرفته شده است. بنابراین در این پژوهش هشتصد نفر از بین ساکنان و کاربران محلات به عنوان حجم نمونه انتخاب شده که مجموعاً هشتصد پرسشنامه را در فضای باز چهار محله علی قلی آقا، جلفا، مرداوینج و دشتستان واقع در شهر اصفهان در دو فصل سرد و گرم به صورت تصادفی تکمیل کرده اند. در این راستا پرسش شوندگان به تفکیک جنسیت شامل ۵۲/۳۷ درصد مرد و ۴۷/۶۳ درصد زن بوده و میانگین سنی آن‌ها، ۳۳/۵ سال می‌باشد. همچنین در این پژوهش

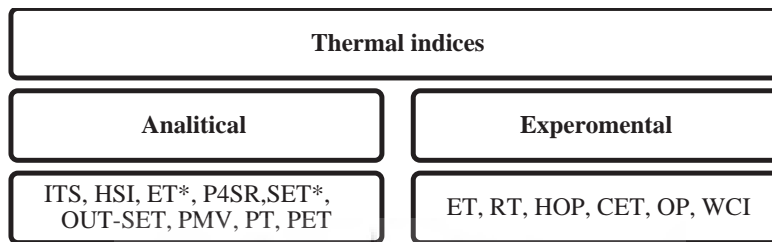

Chart 1. Thermal Comfort evaluation indices; (Source: According to the Monam, 1390: 21 and Heydari, 1393: 47)

می‌باشد. در ادامه به توضیح مختصری پیرامون شاخصه‌های منتخب پرداخته می‌شود:

الف- دمای موثر استاندارد

دمای موثر استاندارد یکی از کامل ترین شاخصه‌های دمای آسایشی و برگرفته از مطالعات موسسه اشری با همکاری هوگتن و یوگلو است (بقایی، ۱۳۹۳، ۱۱۳). این دما نشان دهنده دمای هوای معادل یک محیط با دمای یکنواخت و رطوبت ۵۰ درصد است که در آن، شخص لباسی را که بر اساس فعالیتش متناسب است، پوشیده و همان تنش حرارتی (دمای پوست) و تنظیم دمایی (رطوبت پوست) محیط واقعی را دارد (حیدری نژاد و همکاران، ۱۳۸۸، ۳۳). نرخ لباس و سطح فعالیت از متغیرهای اصلی محاسبه این شاخصه بوده و سازگاری رفتاری در آن لحاظ شده است. به صورت نظری، این شاخصه در محاسبه تنظیم دمای بدن دارای مزایایی نسبت به پیش بینی متوسط نظر می‌باشد که سبب افزایش دقت آن در فضای باز می‌گردد. متغیرهای سرعت وزش باد، میانگین دمای تابشی و وزن افراد در شاخصه "دمای موثر استاندارد" دارای بالاترین تأثیر هستند (منعام، ۱۳۹۰، ۴۳).

ب- دمای معادل فیزیولوژیک

دمای معادل فیزیولوژیک برابر دمای هوایی است که در آن بیلان حرارتی بدن انسان در شرایط فضای داخلی مفروض با شرایط پوست در دمای بیرونی در تعادل باشد (Hoppe, 1999, 71). به عبارت دیگر به کمک این دما فرد

۴- چارچوب نظری پژوهش

۴-۱- شاخصه‌های ارزیابی آسایش حرارتی در فضای باز استفاده از مدل‌ها و شاخصه‌های آسایش به معنی کمی کردن احساس حرارتی افراد است. همچنین هدف از تدوین این شاخصه‌ها، ارتقاء کیفی آسایش در ساختمان‌ها و فضاهای باز می‌باشد. مجموعه شاخصه‌های حرارتی در دو گروه تجربی و تحلیلی تقسیم بندی می‌شوند. مبنای شاخصه‌های تحلیلی بر اساس انرژی است (منعام، ۱۳۹۰، ۳۶). در این روش از فیزیک تبادل حرارت بین بدن و محیط اطراف و همچنین عکس العمل‌های ترموفیزیولوژیکی بدن انسان برای پیش بینی پاسخ‌های حرارتی افراد به محیطی که در آن زندگی می‌کنند و احساس حرارتی آن‌ها استفاده می‌شود. با استفاده از روش تحلیلی می‌توان به راحتی تأثیر پارامترهای مختلف و میزان احساس حرارتی افراد را بررسی کرد (بقایی، ۱۳۹۳، ۱۱۰). در این پژوهش، از میان شاخصه‌های موجود، شاخصه‌های "دمای موثر استاندارد"^۴، "دمای معادل فیزیولوژیک"^۵ و "پیش بینی متوسط نظر"^۶ به عنوان شاخصه‌های ارزیابی آسایش حرارتی در فضاهای باز محلات مسکونی و تحلیل عملکرد حرارتی آن‌ها انتخاب و مورد استفاده قرار می‌گیرند. دلیل انتخاب شاخصه‌های فوق، پرکاربرد بودن آن‌ها و استفاده اکثر پژوهش‌ها از آن‌ها در سال‌های اخیر به منظور پیش بینی دمای آسایش در فضای باز و همچنین تایید رابطه همبستگی بالای ۸۹ درصد با احساس آسایش حرارتی در فضای باز توسط پژوهشگران

است. فانگر این عوامل مؤثر بر شرایط حرارتی بدن را در قالب شاخص واحدی به نام میانگین آراء افراد نسبت به شرایط گرمایی محیط بیان می‌کند (حیدری نژاد و همکاران، ۱۳۹۳، ۱۲۹). مدل فانگر شاکله اصلی استاندارد ایزو-۷۷۳۰ بوده و هدف آن پیش بینی درجه احساس آسایش افراد و به تبع آن معرفی شرایطی است که کاربران، محیطی قابل قبول از نظر حرارتی داشته باشند (معرفت و امیدوار، ۱۳۹۲، ۴۲).

آئین نامه اشتری، احساس حرارتی بین منهای یک و مثبت یک (-۱ و +۱) را شرایط قابل قبول و آن را محدوده آسایش برای حداقل ۸۰ درصد افراد می‌داند. در این معیار اعدادی که کمی بالاتر از (+۱) و یا اندکی پایین تر از (-۱) باشند، باعث بروز نارضایتی افراد می‌شوند؛ بنابراین محدوده آسایش شامل $-1 < PMV < +1$ خواهد بود. همچنین مطابق با استاندارد ایزو، بیشترین میزان رضایت یا آسایش مربوط به PMV بین -0.5 و $+0.5$ است.

قادر به مقایسه تاثیر کامل مجموعه شرایط حرارتی بیرون با تجربه شخصی خود از دماست (محمودی و همکاران، ۱۳۸۹، ۶۱). از مهم ترین عوامل تأثیرگذار در دمای معادل فیزیولوژیک، متغیر اقلیمی میانگین دمای تابشی بوده (منعم و حیدری، ۱۳۹۳، ۲۰۱) و متغیرهای نرخ لباس و فعالیت در این شاخصه به عنوان متغیرهای اصلی مورد استفاده قرار نمی‌گیرند (منعم، ۱۳۹۰، ۴۳).

ج- پیش بینی متوسط نظر^۶ (میانگین آرای پیش بینی شده) فانگر در سال ۱۹۷۲، همانطور که در استانداردهای ISO 7730 و 2004-55 انجمن اشتری منعکس گردیده است، آسایش حرارتی را از طریق انتقال گرما و جرم بین بدن انسان و محیط حرارتی بیان کرد (Fanger, 1973). در مدل فانگر، شرایط حرارتی بدن به دو عامل فردی (نرخ متابولیک و میزان عایق بندی لباس) و چهار عامل محیطی (دمای هوا، دمای متوسط تابش، فشار بخار هوا و سرعت هوا) وابسته

Table 1: Standard comfort range of selected thermal indices (Source: Heydari and Monam, 1392)

Thermal Sensation	Standard Effective Temperature	Predicted Mean Vote	Physiological Equivalent Temperature	Assessment With Ashridge Scale
Freezing	Less Than 10		Less Than 4	
Very Cold	10-14/5	-3	4-8	-3
Cold	14/5-17/5	-2	8-13	-2
Relatively cold	17/5-22/2	-1	13-18	-1
Comfort	22/2-25/6	0	18-23	0
Relatively Warm	25/6-30	+1	23-29	+1
Warm	30-34/5	+2	29-35	+2
Very Warm	34/5-37/5	+3	35-41	+3
Hot	More Than 37/5		More Than 41	

روز بودن اطلاعات مربوط به آن ها، امنیت و دسترسی مناسب و غیره صورت گرفته است.

۶- جمع آوری داده ها

هم زمان با تکمیل پرسش نامه توسط کاربران، متغیرهای اقلیمی مانند دما، رطوبت و سرعت جریان هوا اندازه گیری می‌شود. اندازه گیری این متغیرها در چهار محله منتخب و در دو فصل سرد (اواخر بهمن و اوایل اسفند ماه ۹۵) و گرم (اواخر مرداد و اوایل شهریور ماه ۹۶)، از صبح تا عصر انجام شده است. برای اندازه گیری متغیر دما و رطوبت از دستگاه سنسج دیتالاگر مدل ۹۸۵۸۳^۶ و برای سنسج سرعت باد از بادسنج مدل ۹۸۶۲۰^۷ استفاده شده است.

چگونگی اندازه گیری متغیرها بدین صورت انجام شد که ابتدا پرسشنامه‌ها در اختیار کاربران قرار گرفت و همزمان با تکمیل پرسشنامه، دستگاه‌های دیتالاگر و بادسنج، دمای هوا، رطوبت و سرعت باد را ثبت کردند. در بخش پرسشنامه، احساس حرارتی و پرسش‌های شخصی (سن، جنس، قد و

۵- محدوده مورد مطالعه

شهر اصفهان با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۹ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۳۸ دقیقه و ۳۰ ثانیه شمالی در مرکز کشور ایران قرار دارد (اداره کل هواشناسی استان اصفهان، ۱۳۹۴). ارتفاع متوسط این شهر از سطح آب های آزاد ۱۵۸۰ متر بوده و آب و هوای آن در تقسیمات اقلیمی ایران با نوع نیمه صحرایی سرد یعنی با زمستان‌های سرد و تابستان‌های گرم مطابقت دارد (معاونت برنامه ریزی، فناوری اطلاعات شهرداری اصفهان، ۱۳۹۴، ۱۲). مطالعات میدانی این پژوهش در چهار محله منتخب (علی قلی آقا، جلفا، مرداوچ و دشتستان) واقع در شهر اصفهان انجام می‌گیرد؛ که فرایند آن شامل مشاهده، اندازه گیری، محاسبه و پرسشنامه می‌باشد. انتخاب این محلات به صورت هدفمند و بر اساس معیارهایی همچون قرارگیری در موقعیت‌های جغرافیایی متفاوت نسبت به محدوده مرکزی شهر، فاصله مناسب از یکدیگر، موجود و به

بیشترین آن مربوط به محله مرداویج می‌باشد. همچنین کمترین میزان میانگین سرعت جریان باد در محله علی قلی آقا و بیشترین آن در محله دشتستان گزارش شده است.

۶-۲- داده‌ها در فصل تابستان

جمع آوری داده‌ها در فصل تابستان در روزهای ۲۸ و ۳۱ مرداد، ۴ و ۷ شهریور ماه سال ۱۳۹۶، بین ساعت ۸ صبح تا ۷ عصر، در فضاهای باز محلات منتخب انجام شده است. در این راستا محله مرداویج در تاریخ ۲۸ مرداد ماه، محله جلفا در روز ۳۱ مردادماه، محله علی قلی آقا در روز ۴ شهریورماه و محله دشتستان در تاریخ ۷ شهریورماه ارزیابی شدند.

نتیجه اندازه گیری متغیرهای اقلیمی در فصل گرم حاکی از آن است که کمترین میزان میانگین دمای هوا در محله مرداویج و بالاترین آن در محله علی قلی آقا ثبت شده است. کمترین میزان میانگین رطوبت نسبی مربوط به محله علی قلی آقا و بیشترین آن مربوط به محله مرداویج می‌باشد. همچنین کمترین میزان میانگین سرعت جریان باد در محله مرداویج و بیشترین آن در محله علی قلی آقا گزارش شده است.

وزن) اخذ شده و نوع فعالیت و لباس ظاهری پرسش شوندگان جهت محاسبه شاخصه‌ها نیز ثبت می‌شود. میانگین متغیرهای محیطی و اختصاصی به دست آمده شامل میانگین دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت جریان باد، نرخ لباس و فعالیت به تفکیک فصل و محله در جدول ۱ ارائه شده است.

۶-۱- داده‌ها در فصل زمستان

جمع آوری داده‌ها (شامل اندازه گیری متغیرهای اقلیمی - محیطی و تکمیل پرسشنامه‌ها) در فصل زمستان در روزهای ۲۷ بهمن، ۱، ۲، ۴ و ۸ اسفند ماه سال ۱۳۹۵، بین ساعت ۱۰ صبح تا ۵ عصر در فضای باز محلات انجام شده است. در این راستا محله مرداویج در تاریخ ۲۷ بهمن ماه، محله جلفا در روزهای ۱ و ۲ اسفند ماه، محله دشتستان در تاریخ ۴ اسفندماه و محله علیقلی آقا در روز ۸ اسفند ماه مورد مطالعه میدانی و ارزیابی قرار گرفتند.

نتیجه اندازه گیری متغیرهای اقلیمی در فصل سرد نشان داد که کمترین میزان میانگین دمای هوا در محله جلفا و بالاترین آن در محله علی قلی آقا ثبت شده است. کمترین میزان میانگین رطوبت نسبی مربوط به محله دشتستان و

Table 2: Mean of environmental and specific variables measured in selected neighborhoods

row	neighborhood	Season	Temperature (c)	Relative humidity (%)	Wind velocity (m/s)	Clothes (Clo)	activity (Met)
1	Ali Gholi Agha	Winter	21.86	16.86	0.05	0.71	1.72
		Summer	31.58	14	0.07	0.66	1.97
2	Jolfa	Winter	13.56	23.81	0.10	0.73	1.81
		Summer	31.07	18.18	0.04	0.48	1.49
3	Mardavij	Winter	16.98	24	0.28	0.71	1.73
		Summer	30.37	27.23	0.01	0.51	1.42
4	Dashtestan	Winter	1.87	9.18	0.29	0.73	1.77
		Summer	31.15	14.35	0.06	0.51	1.30

حرارتی (رفتار حرارتی) فضاهای باز محلات مورد مطالعه آشکار می‌شود.

الف: شاخصه دمای موثر استاندارد

شاخصه دمای موثر استاندارد با استفاده از نرم افزار ریمن برای محلات علی قلی آقا، جلفا، مرداویج و دشتستان به تفکیک فصل سرد و گرم محاسبه می‌شود. در این راستا مطابق با توضیحات ارائه شده در جدول ۱ اگر مقدار دمای موثر بین ۲۲/۲ تا ۲۵/۶ به دست آید، شرایط راحت و قابل قبول بوده و اعدادی که بالاتر و یا پایین تر از این محدوده باشند، باعث ناراحتی افراد می‌شوند. در جدول ۳ مقادیر SET هر یک از محلات آورده شده است.

۷- تجزیه و تحلیل داده‌ها

۷-۱- محاسبه شاخصه‌های حرارتی

با انتقال داده‌های فوق و دیگر اطلاعات مورد نیاز به نرم افزار ریمن، ابتدا دمای تابشی و سپس شاخصه‌های دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر برای چهار محله منتخب به تفکیک فصل سرد و گرم محاسبه می‌شود. در این راستا میزان ابرناکی محلات در روزهای مورد مطالعه از اداره کل هواشناسی اصفهان تهیه شده است. همچنین با وارد کردن دما و رطوبت، میزان فشار بخار آب توسط نرم افزار محاسبه و جایگزین می‌شود. با محاسبه شاخصه‌های مذکور، می‌توان دریافت که وضعیت آسایش حرارتی آن‌ها چگونه است. به عبارت دیگر عملکرد

Table 3: SET values of selected neighborhoods separated by hot and cold seasons

Standard Effective Temperature (centigrade)	Name of neighborhood	Ali Gholi Agha	Jolfa	Mardavij	Dashtestan
		Cold season	17	16/5	17/5
	Warm season	29/2	30/5	30/9	30/5

ب: شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک

شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک نیز مانند شاخصه پیش توسط نرم افزار ریمن برای محلات مورد مطالعه به تفکیک فصل سرد و گرم محاسبه می‌شود. در این راستا مطابق با توضیحات ارائه شده در جدول ۱ اگر مقدار دمای معادل فیزیولوژیک بین ۱۸ تا ۲۳ باشد، وضعیت آسایش حرارتی مطلوب و بدون تنش خواهد بود. همچنین اعداد محاسبه شده کمتر از ۱۸ درجه سانتیگراد، تنش گرمایی و اعداد بیش از ۲۳ درجه سانتیگراد، تنش گرمایی و نهایتاً خروج از محدوده آسایش را برای کاربران به همراه دارند. در جدول ۴ مقادیر PET برای هر یک از محلات مشخص شده است.

در فصل سرد، هیچ یک از محلات در محدوده آسایش نبوده و سردتر از حد آسایش هستند. شاخصه SET در محلات مورد مطالعه از ۱۶/۵ تا ۱۷/۹ درجه سانتیگراد به دست آمده است. در این راستا SET محله علی قلی آقا و جلفا به ترتیب برابر با ۱۷ و ۱۶/۵ درجه در شرایط سرد بوده و محله مرداویج و دشتستان به ترتیب با ۱۷/۵ و ۱۷/۹ درجه سانتیگراد در محدوده کمی سرد قرار دارند. اما در فصل گرم، محله علی قلی آقا در محدوده کمی گرم و محلات جلفا، مرداویج و دشتستان در محدوده گرم می‌باشند. در این فصل، شاخصه SET در محلات مورد مطالعه از ۲۹/۲ تا ۳۰/۹ درجه سانتیگراد به دست آمده است.

Table 4: PET values of selected neighborhoods separated by hot and cold seasons

physiological equivalent temperature (centigrade)	Name of neighborhood	Ali Gholi Agha	Jolfa	Mardavij	Dashtestan
		Cold season	21/6	19/3	20/5
	Warm season	36/7	37/2	37/4	35/8

ج: شاخصه پیش بینی متوسط نظر

با انتقال داده‌ها به نرم افزار ریمن، شاخصه پیش بینی متوسط نظر برای چهار محله منتخب به تفکیک فصل سرد و گرم محاسبه شده و می‌توان دریافت که محلات مورد مطالعه در کدام یک از طبقه بندی‌های استاندارد اشرفی قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر عملکرد حرارتی (رفتار حرارتی) فضاهای باز محلات قدیم و جدید مورد مطالعه مشخص می‌شود. بنا بر استاندارد اشرفی ۵۵، اعداد بین +۱ و -۱ در محدوده دمای قابل قبول قرار دارند و تعیین کننده حدود آسایش حرارتی هستند. در جدول ۵، PMV هر یک از محلات آمده است.

بر این اساس، نتایج نشان می‌دهد که در فصل سرد، وضعیت حرارتی هر چهار محله مطلوب بوده و هیچ نوع تنش‌ی برای کاربران آن‌ها وجود ندارد. در این راستا میزان شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک برای محلات مورد مطالعه از ۱۹/۳ تا ۲۱/۸ درجه سانتیگراد متفاوت بوده است. اما در فصل گرم، افراد در همه محلات دارای احساس حرارتی بسیار گرم و تنش گرمایی شدید می‌باشند. دمای معادل فیزیولوژیک در محلات مذکور از حداقل ۳۵/۸ درجه در محله دشتستان تا حداکثر ۳۷/۴ درجه سانتیگراد در محله مرداویج محاسبه شده است.

Table 5: PMV values of selected neighborhoods separated by hot and cold seasons

Predicted Mean Vote (PMV)	Name of neighborhood	Ali Gholi Agha	Jolfa	Mardavij	Dashtestan
		Cold season	0/1	-1/2	-0/1
	Warm season	2/9	2/9	3	2/8

در روزهای گرم تابستان، اعداد فنگر همگی بیش از ۲ می‌باشند.

در فصل سرد، PMV محله قدیمی علی قلی آقا و مرداویج برابر با ۰/۱ و محله جدید دشتستان برابر با -۰/۶ می‌باشد؛ بنابراین عملکرد حرارتی این سه محله در محدوده آسایش (خنثی، متعادل) قرار دارد. همچنین محله قدیمی

در فصل سرد، محلات علی قلی آقا، مرداویج و دشتستان در محدوده آسایش و محله جلفا در محدوده کمی سرد و سردتر از حد آسایش است. در این راستا شاخصه PMV در محلات مورد نظر از ۰/۱ تا -۱/۲ به دست آمده است. همچنین در فصل گرم، هیچ یک از محلات در محدوده آسایش نبوده و گرم تر از حد آسایش هستند. در این راستا

اعدادی که کمی بالاتر از (+۱) و یا اندکی پایین تر از (-۱) باشند، باعث بروز نارضایتی افراد می‌شوند. جدول ۶ نشان می‌دهد که افراد در شرایط خارجی (فضای باز محلات مسکونی اصفهان) در آسایش حرارتی بوده‌اند. به استثنای محله مرداویج در فصل گرم، احساس حرارتی در بقیه محلات در هر دو فصل، بین یک و منهای یک قرار دارد. این مسئله نشان می‌دهد که کاربران در اکثر موارد شرایط راحتی را برای خود فراهم می‌کنند.

ب: دمای خنثی

به دمایی که در آن حداقل ۸۰٪ افراد احساس رضایت کنند، دمای خنثی می‌گویند (حیدری، ۱۳۹۳). دمای خنثی، یکی از راه‌های بررسی احساس حرارتی است؛ یعنی شرایط حرارتی که افراد در آن نه احساس گرما و نه احساس سرما کنند. این دما در نظرسنجی احساس حرارتی، نقطه خنثی یا میانگین هفت نقطه در مقیاس اشیری (مقیاسی جهت ارزیابی احساس آسایش فرد در مقیاس هفتگانه از محدوده بسیار سرد تا بسیار گرم) است. دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران به تفکیک محله و دو فصل سرد و گرم به شرح زیر می‌باشد:

Table 6: Neutral Temperature and thermal sensation mean of selected neighborhoods separated by hot and cold seasons

Raw	Neighborhood	Neutral Temperature		Thermal sensation mean	
		Cold season	Warm season	Cold season	Warm season
۱	Ali Gholi Agha	18.1	29.2	0.24	0.85
۲	Jolfa	-	28.4	-0.95	0.97
۳	Mardavij	17.5	26.5	-0.06	1.07
۴	Dashtestan	17.6	29.7	0.43	0.35

برداشت‌های میدانی در محلات منتخب است، مقایسه می‌شود. نتیجه مقایسه شاخص مذکور در فضای باز چهار محله علی قلی آقا، جلفا، مرداویج و دشتستان در شهر اصفهان نشان داد که در هر دو فصل سرد و گرم، در اکثر موارد میزان دمای خنثی کمتر از شاخصه دمای موثر استاندارد است. در این میان، در فصل سرد، این دو شاخصه در محله مرداویج تقریباً منطبق بوده و اختلاف آن‌ها در محله علی قلی آقا ۱/۱۵ درجه و در محله دشتستان حدود ۰/۲۶ درجه سانتیگراد می‌باشد. همچنین در فصل گرم، این دو دما در محله علی قلی آقا منطبق بوده و اختلاف آن‌ها، حدود ۲ درجه در محله جلفا، ۴/۴ درجه در محله مرداویج و حدود ۰/۸ درجه سانتیگراد در محله دشتستان می‌باشد. در این راستا بیشترین اختلاف مربوط به محله مرداویج در فصل تابستان و کمترین آن مربوط به محله دشتستان در فصل

جلفا با مقدار ۱/۲- در محدوده کمی سرد جا گرفته است. محلات مورد مطالعه در فصل گرم، همگی دارای PMV بیش از ۲+ بوده و در محدوده‌های گرم و بسیار گرم قرار می‌گیرند. در این راستا، محله جدید مرداویج در محدوده بسیار گرم و محلات علی قلی آقا، جلفا و دشتستان در محدوده گرم قرار گرفتند.

۲-۷- محاسبه دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران

به جهت اعتبارسنجی داده‌ها و مقایسه شاخصه‌های حرارتی با نتایج بررسی‌های میدانی، در این بخش دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران محاسبه می‌شود.

الف: متوسط احساس حرارتی

متوسط احساس حرارتی همان احساس واقعی افراد^۸ است. متوسط احساس حرارتی بر اساس پرسش از کاربران مطابق با مقیاس هفتگانه اشیری و نهایتاً معادله همبستگی بین دما و احساس حرارتی در دو فصل سرد و گرم به دست آمده است. آئین نامه اشیری، احساس حرارتی بین منهای یک و مثبت یک (-۱ و +۱) را شرایط قابل قبول و آن را محدوده آسایش برای حداقل ۸۰ درصد افراد می‌داند. در این معیار

۸- اعتبارسنجی داده‌ها

جهت اعتبارسنجی داده‌ها، نتایج برداشت‌های میدانی با خروجی نرم افزار ریمن مقایسه می‌شود. به عبارت دیگر دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران که از نتایج بررسی‌های میدانی است، با شاخصه‌های دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر به عنوان خروجی نرم افزار ریمن، در هر چهار محله و به تفکیک دو فصل سرد و گرم قیاس می‌شود. در این راستا دمای خنثی در محلات مورد مطالعه با شاخصه‌های دمای موثر استاندارد و دمای معادل فیزیولوژیک و متوسط احساس حرارتی با شاخصه پیش بینی متوسط نظر مقایسه می‌شود.

الف: اعتبارسنجی شاخصه دمای موثر استاندارد

جهت اعتبارسنجی شاخصه دمای موثر استاندارد، این شاخصه با دمای خنثی (دمای آسایش) که حاصل

اختلاف جزئی می‌باشد. این اختلاف از ۰/۲۶ درجه تا حدود ۴/۴ درجه سانتیگراد در فضاهای باز محلات منتخب شهر اصفهان تفاوت دارد.

زمستان است. این مقایسه نتیجه می‌دهد که در برخی موارد مانند محله مرداویج در فصل گرم، دمای خنثی با شاخصه دمای موثر استاندارد متفاوت بوده و در مابقی محلات، دارای

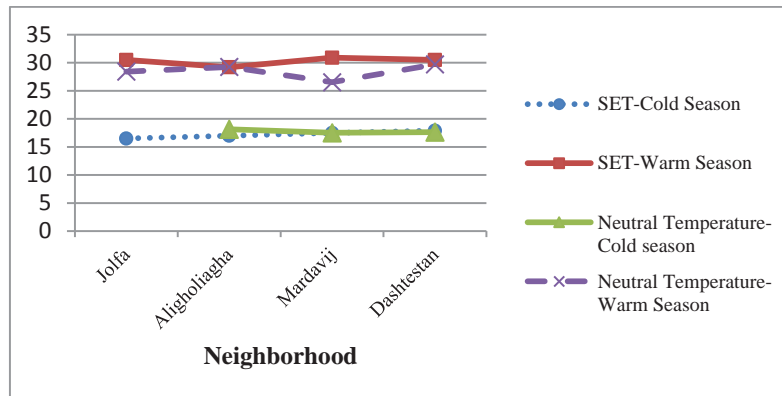

Chart 2. Comparing neutral temperature (Comfort Temperature) and SET indices in selected neighborhoods

که اختلاف میان آن‌ها افزایش یافته است. این تفاوت در محله جلفا حدود ۸/۸ درجه، در محله علی قلی آقا حدود ۷/۵ درجه، در محله مرداویج حدود ۱۰/۹ درجه و در محله دشتستان ۶/۱ درجه سانتیگراد به دست آمده است. در این راستا بیشترین اختلاف مربوط به محله مرداویج در فصل گرم و کمترین آن نیز مربوط به همان محله در فصل سرد است. حاصل مقایسه فوق نشان دهنده متفاوت بودن دمای خنثی با شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک بوده که این تفاوت از ۳ درجه تا حدود ۱۰/۹ درجه سانتیگراد در فضاهای باز محلات منتخب شهر اصفهان می‌باشد.

ب: اعتبارسنجی شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک
جهت اعتبارسنجی شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک، این شاخصه با دمای خنثی (دمای آسایش) به دست آمده در محلات منتخب مقایسه می‌شود. این مقایسه در فضای باز محلات مورد مطالعه حاکی از آن است که در فصل سرد، در همه محلات میزان دمای خنثی کمتر از شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک می‌باشد. این اختلاف در محله علی قلی آقا ۳/۴۵ درجه، در محله مرداویج حدود ۳ درجه و در محله دشتستان حدود ۴/۱۵ درجه می‌باشد. در فصل گرم نیز، دمای خنثی در محلات مورد مطالعه کمتر از شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک بوده با آن تفاوت

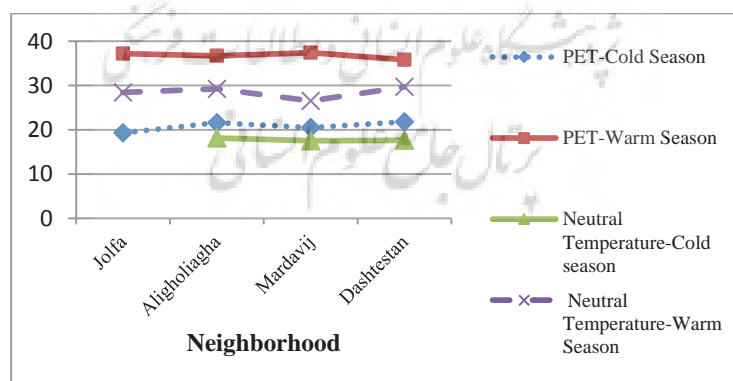

Chart 3. Comparing neutral temperature (Comfort Temperature) and PET indices in selected neighborhoods

که در مطالعات میدانی گزارش شده است. در فصل سرد، میزان متوسط احساس حرارتی کاربران به میزان خیلی جزئی بیش از شاخصه پیش بینی متوسط نظر است. در این میان، این دو شاخصه در محله مرداویج تقریباً منطبق بوده و اختلاف آن‌ها در محله علی قلی آقا ۰/۱۴، در محله جلفا حدود ۰/۲۵ و در محله دشتستان حدود ۱ می‌باشد. اما در فصل گرم، وضعیت

ج: اعتبارسنجی شاخصه پیش بینی متوسط نظر
جهت اعتبارسنجی شاخصه پیش بینی متوسط نظر، این شاخصه با متوسط احساس حرارتی کاربران در محلات مورد پژوهش مقایسه می‌شود. نتیجه در فضای باز چهار محله منتخب نشان داد که در فصل گرم، دامنه آسایشی که توسط این شاخصه پیش بینی شده بسیار بیشتر از محدوده ای است

شرایط خارجی (فضای باز محلات مسکونی اصفهان) در محدوده آسایش حرارتی بوده و احساس حرارتی آن‌ها بین یک و منهای یک قرار داشته است. ولی محاسبه شاخصه پیش بینی متوسط نظر نشان داد که در فصل سرد، سه محله علی قلی آقا، مرداوید و دشتستان در محدوده آسایش بوده و در فصل گرم هیچ یک از محلات منتخب در محدوده آسایش حرارتی نبوده‌اند.

معکوس شده و میزان متوسط احساس حرارتی در محلات منتخب کمتر از شاخصه پیش بینی متوسط نظر می‌باشد. در این راستا اختلاف میان دو شاخصه مذکور عبارت است از حدود ۲ در محله علی قلی آقا، ۱/۹ در محله جلفا، ۱/۹ در محله مرداوید و ۲/۴۵ در محله دشتستان است. با محاسبه متوسط احساس حرارتی مشخص شد که در هر دو فصل سرد و گرم، کاربران محلات به استثنای محله مرداوید در فصل گرم، در

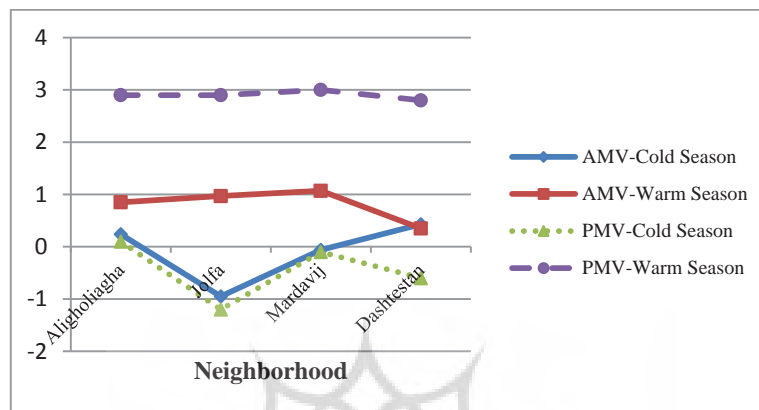

Chart 4. Comparing thermal sensation mean of Actual Mean Vote (AMV) and PMV Indices in selected neighborhoods.

دو شاخصه دیگر در فضای باز محلات شهر اصفهان می‌باشد. اما شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک نسبت به دو شاخصه دیگر، اختلاف زیادی با دمای خنثی داشته و در ارزیابی کامل و درست از شرایط واقعی افراد به خصوص در فصل گرم موفق نبوده است. بنابراین می‌توان اینگونه بیان کرد که شاخصه دمای معادل فیزیولوژیک چندان معتبر نبوده و دو شاخصه دمای موثر استاندارد (جهت ارزیابی در هر دو فصل سرد و گرم) و پیش بینی متوسط نظر (جهت ارزیابی در فصل سرد) دارای اعتبار می‌باشند. لذا محققین می‌توانند جهت مشخص کردن محدوده آسایش در فضاهای باز محلات شهر اصفهان از آن‌ها استفاده کرده و جایگزین بررسی‌های میدانی شوند. در این راستا با توجه به اختلاف نتایج محاسبه شاخصه دمای موثر استاندارد با مطالعات میدانی که حدود ۱/۱۵ و ۰/۲۶ درجه در فصل سرد و حدود ۲، ۴/۴ و ۰/۸ درجه در فصل گرم بوده است، توصیه می‌شود جهت استفاده از این شاخصه، میانگین اعداد فوق به میزان ۰/۷ درجه در فصل زمستان به نتایج ارزیابی آسایش حرارتی اضافه و ۱/۸ درجه در فصل تابستان از نتایج ارزیابی آسایش حرارتی کم شود.

همچنین با توجه به اختلاف نتایج محاسبه شاخصه پیش بینی متوسط نظر در فصل سرد با مطالعات میدانی که حدود ۰/۱۴، ۰/۲۵ و ۱ در محلات مورد مطالعه بوده است، توصیه

۹- بحث و نتیجه گیری

الف: اعتبارسنجی

نتایج اعتبارسنجی شاخصه‌های دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر در فضاهای باز محلات منتخب شهر اصفهان نشان می‌دهد که در برخی موارد برداشت‌های میدانی با نتایج محاسبه شاخصه‌ها متفاوت بوده و با شرایط واقعی منطبق نمی‌باشد. در این راستا عدم توجه برنامه محاسباتی ریمن (جهت محاسبه شاخصه‌های حرارتی) به عواملی همچون احساس حرارتی و عوامل روان شناختی همچون سازگاری رفتاری، انتظارات، تجربیات حرارتی، مدت زمان حضور، ادراک ذهنی و غیره را می‌توان از دلایل عدم تطابق نتایج محاسبه شاخصه‌ها با برداشت‌های میدانی به شمار آورد.

پیرامون مقایسه سه شاخصه دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر با نتایج برداشت‌های میدانی (دمای خنثی و متوسط احساس حرارتی کاربران) می‌توان دریافت که شاخصه دمای موثر استاندارد (در هر دو فصل سرد و گرم) و شاخصه پیش بینی متوسط نظر (در فصل سرد)، تفاوت کمتری با شرایط واقعی داشته اند. در این میان شاخصه دمای موثر استاندارد تطابق بیشتر و اختلاف کمتری با شرایط واقعی داشته و این مسئله نشان می‌دهد که شاخصه مذکور دارای اعتبار بیشتری نسبت به

از یکدیگر مستقل بوده و استقلال رفتاری داده‌های آن‌ها نیز در نتایج وضعیت حرارتی محلات منتخب مشهود است. در این راستا وضعیت آسایش حرارتی (عملکرد حرارتی) فضاهای باز محلات منتخب بر اساس سه شاخصه فوق در دو فصل سرد و گرم و به تفکیک محلات مورد مطالعه تحلیل شدند که خلاصه آن به شرح زیر ارائه می‌شود:

می‌شود جهت استفاده از این شاخصه، میانگین اعداد فوق به مقدار ۰/۴۵ به نتایج ارزیابی آسایش حرارتی اضافه شود.

ب: شرایط آسایش حرارتی (عملکرد حرارتی) فضاهای باز محلات منتخب

یافته‌ها نشان می‌دهد که سه شاخصه دمای موثر استاندارد، دمای معادل فیزیولوژیک و پیش بینی متوسط نظر

Table 7: Thermal comfort condition (thermal function) of selected neighborhoods based on thermal indices

Neighborhood	Winter			Summer		
	Standard effective temperature	physiological equivalent temperature	Predicted Mean Vote	Standard effective temperature	physiological equivalent temperature	Predicted Mean Vote
Ali Gholi Agha	Cold	Humid	Humid	Relatively warm	Very warm	warm
Jolfa	Cold	Humid	Relatively cold	warm	Very warm	warm
Mardavij	Relatively cold	Humid	Humid	warm	Very warm	Very warm
Dashtestan	Relatively cold	Humid	Humid	warm	Very warm	warm

نبرده ولی با اعتبار سنجی و مقایسه آن‌ها با نتایج مطالعات میدانی، شرایط آن‌ها تغییر کرده و همه محلات به غیر از محله مرداویج در فصل گرم در محدوده آسایش می‌باشند.

در مجموع با توجه به تحلیل شرایط آسایش حرارتی فضای باز محلات مسکونی با استفاده از شاخصه‌های حرارتی مشخص می‌شود که وضعیت آسایش حرارتی فضاهای باز محلات مورد مطالعه در دو فصل سرد و گرم چندان مطلوب

پی‌نوشت:

1. Quebec
2. Wuhan
3. RayMan Model
4. Stand. Effective Temp (SET*)
5. Physiological Equivalent Temperature (PET)
6. Predicted mean vote (PMV)
7. ISO-7730 (the International Organization for Standardization)
8. Amv (Actual Mean Vote)

فهرست منابع

- احمدپور کلهرودی، نرگس؛ پورجعفر، محمدرضا؛ مهدوی نژاد؛ محمدجواد؛ یوسفیان، سمیرا (۱۳۹۶). نقش و تاثیر عناصر طراحی در کیفیت آسایش حرارتی فضاهای باز شهری (بررسی موردی: طراحی پیاده راه طماچاهی‌ها در کاشان)، دو فصلنامه نامه معماری و شهرسازی، دوره ۹، شماره ۱۸، صص. ۷۹-۵۹.
- امین دلدار، ساناز (۱۳۹۲). آسایش حرارتی در فضاهای باز شهری و نمود آن در طراحی راسته شهری در اقلیم سرد، پایان نامه کارشناسی ارشد معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.
- بقایی، پرهام (۱۳۹۳). برهم کنش عوامل منظرپرداز در تحلیل شرایط حرارتی مسکن سنتی ایران (نمونه مورد بررسی خانه‌های سنتی یزد)، پایان‌نامه دکترا، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- حیدری، شاهین (۱۳۹۱). برهم کنش جریان هوا، دما و راحتی در فضاهای باز شهری، مطالعه موردی: اقلیم گرم و خشک ایران. نشریه هنرهای زیبا، شماره ۴۷، صص. ۴۲-۳۷.
- حیدری، شاهین؛ منعم، علیرضا (۱۳۹۲). ارزیابی شاخصه‌های آسایش حرارتی در فضای باز. مجله جغرافیا و توسعه ناحیه ای، شماره ۲۰، صص. ۲۱۶-۱۹۷.
- حیدری، شاهین (۱۳۹۳). سازگاری حرارتی در معماری (نخستین قدم در صرفه جویی مصرف انرژی). چاپ اول، انتشارات: دانشگاه تهران.
- ضابطیان، الهام؛ خیرالدین، رضا (۱۳۹۵). بررسی تطبیقی تجارب در زمینه سازگاری روانی در ادراک آسایش حرارتی در فضاهای عمومی شهری. نشریه مدیریت شهری، شماره ۴۳، صص. ۹۶-۷۷.
- حیدری نژاد، قاسم؛ دلفانی، شهرام؛ زنگنه، محمدامین؛ حیدری نژاد، محمد (۱۳۸۸). آسایش حرارتی. تهران: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- ضابطیان، الهام؛ خیرالدین، رضا (۱۳۹۷). نقش ادراک آسایش بویژه آسایش حرارتی در الگوی رفتار شهروندان در فضاهای شهری؛ نمونه موردی: میدان امام خمینی و امام حسین شهر تهران، نشریه مدیریت شهری، شماره ۵۰، صص. ۲۰-۵.

- ضرابیان، فرناز (۱۳۸۹). طراحی فضاهای باز قابل دفاع در محلات مسکونی شهر تهران (مطالعه موردی: محله باغ فیض-پونک). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- محمودی، سید امیرسعید؛ قاضی زاده، سیده ندا؛ منعم، علیرضا (۱۳۸۹). تأثیر طراحی در آسایش حرارتی فضای باز مجتمع‌های مسکونی (نمونه مورد مطالعه: فاز سه مجتمع مسکونی اکباتان). نشریه هنرهای زیبا، شماره ۴۲، صص. ۷۰-۵۹.
- معاونت برنامه ریزی، پژوهش و فناوری اطلاعات شهرداری اصفهان (۱۳۹۴). آمارنامه شهر اصفهان، بخش ویژگی‌های کلی محیط زیست.
- معرفت، مهدی؛ امیدوار، امیر (۱۳۹۲). آسایش حرارتی (محاسبات و ملاحظات طراحی). چاپ اول، انتشارات: بزدا.
- منعم، علیرضا (۱۳۹۰). آسایش محیطی در فضاهای باز شهری (ارزیابی آسایش حرارتی در بوستانهای منتخب شهر تهران). پایان نامه دکترا، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت تهران.
- Ahmed-Ouameur F, Potvin A (2007). Microclimates and thermal comfort in outdoor pedestrian spaces: A dynamic approach assessing thermal transients and adaptability of the users, The American Solar Energy Society (ASES), SOLAR, Cleaveland, Ohio, American Solar Energy Society, American Institute of Architects.
- Chappells H, Shove E (2004). Comfort: A review of philosophies and paradigms.
- Fanger PO (1973). Thermal Comfort. Danish Technical Press, Copenhagen.
- Gaspari J, Fabbri K (2017). A study on the use of outdoor microclimate map to address design solutions for urban regeneration, Energy Procedia, Vol. 111, pp. 500-509.
- Höppe PR (1999). The physiological equivalent temperature: A universal index for the assessment of the thermal environment, International Journal of Biometeorology, Vol. 43, pp. 71-75.
- Lenzholzer S (2012). Research and design for thermal comfort in Dutch urban squares, Resources, Conservation and Recycling, Vol. 64, pp. 39-48.
- Middel A, Selover N, Hagen B, Chhetri N (2016). Impact of shade on outdoor thermal comfort—a seasonal field study in Tempe, Arizona, International Journal Biometeorol, Vol. 60, pp. 1849–1861.
- Peng Ch, Ming T, Cheng J, Wu Y, Peng ZhR (2015). Modeling thermal comfort and optimizing local renewal strategies-A case study of dazhimen neighborhood in wuhan city, Sustainability, Vol. 7, pp. 3109-3128.
- Setaih Kh, Hamza N, Townshend T (2013). Assessment of outdoor thermal comfort in urban microclimate in hot arid areas, 13th Conference of International Building Performance Simulation Association, Chambéry, France, August 26-28.
- Taleghani M (2018). Outdoor thermal comfort by different heat mitigation strategies-A review, Renewable and Sustainable Energy Reviews, Vol. 81, No. 2, pp. 2011-2018.

Assessment and Analysis of the Thermal Comfort Conditions in Open Spaces of Residential Neighborhoods Using Thermal Indicators (Case Study: Neighborhoods of Isfahan City)

Fatemeh Alsadat Majidi¹, Shahin Heidari² (Corresponding Author), Mahmoud Ghalenoee³
Maryam Ghasemi cichani⁴

¹Ph.D. Candidate in Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, Islamic Azad University(Isfahan (Khorasgan) Branch), Isfahan, Iran (f.s.majidi@khuisf.ac.ir)

²Professor, Department of Architecture, University of Tehran, Tehran, Iran (shheidari@ut.ac.ir)

³Associate Professor, Department of Architecture and Urban design, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran (m.ghalehnoee@au.ac.ir)

⁴Assistant Professor, Faculty of Architecture and Urban Planning, Islamic Azad University(Isfahan (Khorasgan) Branch), Isfahan, Iran (mghasemi@khuisf.ac.ir)

Received
05/09/2018

Revised
20/11/2018

Accepted
26/12/2018

Available Online
18/02/2020

It is a complex and comprehensive topic to reach comfort conditions, and all possible factors must be kept at an optimum level to achieve it. Comfort in urban open spaces is one of the main bases of the use of these areas by citizens and creating a suitable environment for them through protecting against inappropriate climatic conditions seems essential. Thermal comfort is the comfort desired in this study. Thermal comfort is one of the essential factors that should be considered in the process of urban open space design. Urban open spaces should have comfort conditions including thermal comfort to improve quality otherwise they will turn into dead spaces. Accordingly, in line with creating the desired space, one of the most significant aspects is designing open spaces in cities and residential neighborhoods to provide citizens with comfort, and also paying attention to the quality of these spaces. The quality of the urban open spaces use depends on multiple factors that among these factors thermal comfort is particularly important among them. A public space that cannot provide comfort for users would be used less and even avoided. Therefore, according to the importance of providing thermal comfort in open spaces of urban and neighborhood, the purpose of this study is to analyze the thermal comfort conditions of residential open spaces in Isfahan by using three standard effective thermal temperature indicators, physiological equivalent temperature, predicted mean vote of winter and summer seasons, and unfold their performance and thermal behavior. In this paper, four neighborhoods of Ali Gholi Agha, Jolfa, Mardavij, and Dashtestan in Isfahan have been studied and analyzed. The research method used in this article is case study in which field surveys and evaluation of environmental and personal variables of four selected neighborhoods have been done. In this research, the variables were obtained using measurement, computing, and questionnaires. The sample size also included residents and users of public open spaces in selected neighborhoods that one hundred questionnaires used to survey 100 individuals in each field based on the Nichol method. Therefore, in this study, eighty hundred residents and users of neighborhoods were selected as sample size. Eight hundred questionnaires were randomly filled out in four neighborhoods of Ali Gholi Agha, Jolfa, Mardavij, and Dashtestan located in Isfahan city in two hot and cold seasons. In this regard, the respondents were 52.37% male and 47.63% female, and their average age was 33.5 years. Also, in this study, the RayMan model version 1.2 was used as computational software to calculate the indices.

This software uses climate data, personal information, activity, clothing, and information like latitude and longitude, height above sea level, cloudiness level, etc. to calculate selected attributes, and then the results are compared with the existing standards. Then, to validate the data and compare the thermal indices with the results of field surveys, neutral temperature and average thermal sensation of users are also obtained. Finally, the validation results of standard effective temperature indicators, physiological equivalent temperature, and predicted mean vote of open space in Isfahan neighborhoods showed that field perceptions differ from the results of the index calculation in some cases, and it does not match with the real situation. In this way, RayMan's computational program, without considering factors such as thermal sensation and psychological factors such as behavioral adjustment, expectations, thermal experiences, duration of presence, mental perception and so on, can be one of the reasons for the discrepancies of the indices computation results with field observations. The results also showed that the three indices of standard effective temperature, physiological equivalent temperature, and predicted mean vote were independent of each other; the behavioral independence of their data is also evident in the thermal condition results of the selected neighborhoods. Totally, according to the analysis of outdoor thermal comfort conditions of residential neighborhoods using thermal indicators, it was found that the thermal comfort status of the studied neighborhoods open spaces was not very favorable in both hot and cold seasons; but by validating and comparing them with the results of field studies, their conditions changed, and all the neighborhoods except Mardavij are in the comfort zone in the warm season. Finally, the thermal comfort conditions of the selected neighborhoods based on the above indices were presented in two hot and cold seasons, and validity indicators were introduced to evaluate thermal comfort in Isfahan open spaces.

Key words:

Thermal comfort conditions, Residential open space, Standard effective temperature (SET*), Physiological equivalent temperature (PET), Predicted mean vote (PMV).

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Journal of Iranian Architecture & Urbanism. This is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License.
(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

نحوه ارجاع به این مقاله:

مجیدی، فاطمه السادات؛ حیدری، شاهین؛ قلعه نویی، محمود و قاسمی سیچانی، مریم. (۱۳۹۸). ارزیابی و تحلیل وضعیت آسایش حرارتی فضای باز محلات مسکونی با استفاده از شاخصه‌های حرارتی (نمونه موردی: محلات منتخب شهر اصفهان). نشریه علمی معماری و شهرسازی ایران، ۱۰(۱۸)، ۱۱۳ - ۱۲۶.

DOI: 10.30475/ISAU.2020.103467

URL: http://www.isau.ir/article_103467.html

